

[C. O. Pedersen.]

som Venstre har foreslaaet, end naar han har en Lov af den Form, som Regeringen har foreslaaet.

Sagen er nemlig den, det er jo egentlig det mærkelige ved det, at hvad Regeringen ønsker med Hensyn til Brugsformen, ja, med Hensyn til Husmandsbrug i det hele taget, med Undtagelse af Etableringslaanet, det staar i Venstres Lovforslag, det er der alt sammen. Det Fæstebbrug, som de Herrer er saa glade ved, det er der jo, der er bare den lille Ting, at Selvejet skal sættes op ved Siden af, de skal ikke alle sammen være Slaver; hvis nogen vil være frie Mænd, maa de gerne blive det, men Fæstebbruget kan de faa, hvis de vil have det. Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) var saa glad for det, han kan altsaa godt faa det, vi skal bare have det andet op ved Siden af. Og alle sammen kan de faa Jord efter Grundskyldsvurderingen, hos os er der bare den lille Forskel, at de skal have en Forskelsprioritet ovenpaa. Jeg tror oprigtig talt, at jeg gerne vil stille de to Ting op ved Siden af hinanden og lade Ungdommen vælge.

Saa er der naturligvis ogsaa den Forskel, at vi giver Mulighed for, at de, der er blevet Fæstere, kan afløse dette Forhold senere, og jeg har Indtrykket af, at det er næsten noget af det værste, vi har foreslaaet, for de Herrer kunde nok tænke sig — det har jeg da forstaaet, nogle af dem kunde — at gaa med til, at der blev oprettet baade Fæstebbrug og Selvejbrug, naar bare de til evig Tid var fast forankret i disse Former. Men den Fordel har endogsaa vort Lovforslag for den unge Mand, at selv om han er kommet ind i Fæstebbruget, har han Muligheden for, hvis han vil, senere at komme ud af det igen. Derfor maa jeg ærlig talt sige, at jeg har heller aldrig hørt nogen af de unge kritiserer vort Lovforslag, skønt jeg dog har været sammen med adskillige Tusinde nu i Sommerens Løb. Naar de kan vælge mellem de to Forslag, siger de: Venstres Forslag er egentlig godt nok til os. Det siger selv de socialdemokratiske unge, for de vil ogsaa godt have deres Frihed.

Fremdeles sagde den højtærede Minister i sin Fremsættelsestale, at tidligere havde man været enig om, at gennemføre begge de Principper, som Ministeren foreslaar. Ja, dette er nu ikke rigtigt, det har man aldrig været enig om. Det, man tidligere har været enig om, var, at Lensjorden skulde udstykkes frit, men man har

aldrig været enig om, at man skulde indkøbe fri Jord og stadig væk beholde den i Statens Eje, og derfor er det ikke rigtigt, naar den højtærede Minister siger, at nu foreslaar han jo bare det, vi hele Tiden har været enige om, og derfor haaber han paa, at vi nu hurtigt kan gennemføre hans Lovforslag; han haaber paa, at der ikke skal komme saa megen Diskussion, den havde vi i Fjor, sagde den højtærede Landbrugsminister. Ja, det var naturligvis det nemmeste, hvis det kunde gaa paa den Maade. Den Enighed har nu altsaa ikke været, og den kommer heller ikke. Thi saa længe det, som det nu er sagt mange Gange ude i Landet, bl. a. ogsaa af Formanden for Jordlovsudvalget, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, er nye Retsideer, man ønsker, er der ingen Mulighed for at faa en Lov i Stand, det maa man være klar over. Den højtærede Minister siger, at vi hele Tiden har været enige. Nej, vi har hele Tiden været uenige om disse Retsideer. Hvis man derimod ikke har anden Tanke end at skaffe Husmandsbrug til Veje i tilstrækkeligt Antal, kan vi hurtigt blive enige, men vil man gennemføre nye Retstanker; strander det hele, det vil vi fra vor Side ikke være med til.

Jeg maa afvise den højtærede Ministers Tale om Ansvar. Den højtærede Minister udtalte i sin Fremsættelsestale, at han ikke kunde tænke sig, at nogen vilde tage Ansvar for at standse Udstykningen, hvis vi ikke fik denne Lov i Stand. Derfor behøver Udstykningen imidlertid aldeles ikke at standse, vi har jo den gamle Lov, og der er ikke noget i Vejen for at forlænge dens Gyldighed. Det er den Side af Sagen. Men Ansvar for, om der kommer et Lovværk i Stand, der kan tilfredsstille alle Udstykningskrav, er Regeringens og ikke Oppositionens og under alle Omstændigheder ikke vort. Naar en Regering træder til, har den Ansvar for den gældende Lovgivning. Den kan fortsætte med den, hvis den vil, den kan forandre paa den, hvis den kan faa Flertal for det, det er en Betingelse, som enhver Regering maa ind under. Ganske den samme Maalestok havde vor Regering, da den sad ved Styret, og adskillige store Sager maatte vi den Gang gennemføre oven i Købet mod den daværende Opposition — Sager saa store, at de til Tider gav svært Ekko her i Folketinget. Jeg minder om, at vi med den daværende Opposition, det nuværende Regeringsparti, Socialdemokraterne, den Gang gennemførte